

Grupul școlar "Simion Stolnicu" Comarnic
Casa a II a A
Anul școlar 2011/2012

NR. 1

Gânduri pentru prieteni

Nu poți stăpâni ceea ce nu cunoști. Dar: „Nu cunoști decât lucrurile pe care le îmblânzești”, îi spunea vulpea micului prinț. Și cum pot fi „îmblânzite” lucrurile? Micul prinț va înțelege că numai prin iubire: „Nu era decât o vulpe asemănătoare cu o sută de mii de alte vulpi. Dar mi-am făcut-o prietenă, iar acum e fără seamăn pe lume.”

Ne dorim ca voi să deveniți prietenii noștri „fără seamăn pe lume”: vă împărtășim din toată inima întâmplările noastre, experiențele care ne-au bucurat și așteptăm vești de la voi. Împreună vom continua cea mai frumoasă expediție de cucerire a lumii: prin cunoaștere și iubire!

Redactia

DACĂ...

De poți fi calm când toți se pierd cu firea
În jurul tău, și spun că-i vina ta;
De crezi în tine, chiar când omenirea
Nu crede, dar să-i crezi și ei cumva;
S-aștepti, dar nu cu sufletul la gură;
Să nu dezminți minciuni, mințind, ci drept;
Să nu răspunzi la ură tot cu ură,
Dar nici prea bun să pari, nici prea-nțelept;
De poți visa – și nu faci visul aștei,
De poți gândi – dar nu-ți faci gândul țel;
De-ntâmpini și triumful și dezastrul
Tratând pe-acești doi impostori la fel;
De rabzi să vezi cum spusa ta-i sucită
De pișicher, să-l prindă-n laț pe prost;
Când munca vieții tale, năruită,
Cu scule obosite-o faci ce-a fost;
De poți să strângi agoniseala toată

Grămadă, și s-o joci pe un singur zar,
Să pierzi, și iar să-ncepi ca-ntăia dată,
Iar c-ai pierdut – nici un cuvânt măcar;
De poți sili nerv, inimă și vână
Să te slujească după ce-au apus,
Și piept să ții când nu mai e stăpână
Decât voința ce le strigă “SUS”
De poți rămâne tu în marea gloată;
Cu regi tot tu, dar nu străin de ea;
Dușman, om drag, răni să nu te poată;
De toți să-ți pese, dar de nimeni prea;
De poți prin clipa cea neiertătoare
Să treci și s-o încerci gonind mereu,
Al tău va fi Pământul ăsta mare,
Dar mai mult: vei fi OM, băiatul meu.

Rudyard Kipling

DACĂ...TRECI PRIN ORAȘUL MEU...

ORAȘUL MEU

Așezat pe Valea superioară a Prahovei, acolo unde versanții Munților Carpați (Baiu, Pleșuva-Gurguiatul) se împletesc cu dealurile Subcarpaților, orașul Comarnic își risipește locuințele pe colinele din jur, de la 500 m până la aproximativ 800 m altitudine .

Localitatea are o așezare geografică deosebit de favorabilă, aceasta fiind străbătută de căi de comunicație de importanță națională și internațională: DN 1 (E 60) și magistrala feroviară București - Brașov), pe care se fac legăturile cu București, capitala României (108 km), Ploiești, reședința județului Prahova (40 km) și Brașov (60 km).

Așezarea a fost menționată în hrisoavele domnești încă din secolul al XV- lea (1431), deși există urme de locuire a zonei mult mai vechi. Atestarea documentară din anul 1538 (un hrisov domnesc din vremea domnitorului Radu Paiste, prin care acesta dădea „Comarnicul cu tot hotarul” spătarului Drăghici) menționează Comarnicul ca fiind o așezare bine întemeiată. Primele așezări (cătune) au fost înființate de păstori (mocanii) veniți din Țara Bârsei și din Culoarul Rucăr–Bran în timpul transumanței. Originea localității este dovedită chiar de numele orașului: „comarnic” (toponim de origine pastorală), care înseamnă „încăpere sau țarc de la stână unde se mulg oile”. În secolele XV-XVI este menționat în documentele istorice ca un târg feudal, în care locuitorii practicau căraușia și loc de popas pentru mulsul și tunsul oilor. Deschiderea drumului pe Valea Prahovei a impulsionat dezvoltarea localității, fosta moșie a familiei princiare Bibescu.

Localitatea se remarcă prin frumusețea peisajului, blândețea climei, arhitectura locuințelor și ospitalitatea locuitorilor, prin câteva obiective turistice demne de vizitat.

În anul 1968 Comarnicul este declarat oraș, cuprinzând și cartierele Poiana, Podul Lung, Ghioșești, Posada, Podul lui Neag, ce se extind pe terasele și versanții culoarului de vale al Prahovei.

Din anul 1993 (23 aprilie) orașul Comarnic este înfrățit cu orașul francez Savigny-le-Temple. Inițiatorul acestei relații a fost Paul Desphelipon, primarul însărcinat cu relațiile internaționale din orașul francez., iar Grupul Școlar „Simion Stolnicu” a semnat un parteneriat cu Liceul Pierre Mendes France în 1994.

Vă prezentăm câteva obiective turistice pe care, cu siguranță, merită să le vizitați:

Castelul Posada

Situat în cartierul Posada, cunoscut și sub numele de „Castelul Martha Bibescu”, acesta a fost construit de către prințul George Valentin Bibescu între anii 1842-1848. Castelul a fost locuit temporar și de principesa Martha Bibescu (fiica lui Ioan N. Lahovary -fost ministru plenipotențiar- născută în 1890, la București), scriitoare franceză de origine română și susținătoare a afirmării aviației românești. În anul 1950 castelul a căzut pradă unui incendiu și nu a mai fost reconstruit. În prezent este Centru de Restaurare a Patrimoniului Artistic, iar din 1992, într-un corp nou, ființează Muzeul Cinegetic, singurul de acest fel din țară.

Muzeul Cinegetic

Muzeul Cinegetic al Capraților Posada a fost deschis în anul 1996 ca secție a Muzeului Național Peleş și este găzduit de castelul Bibescu. În anul 2004 a fost preluat și renovat complet de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva.

Muzeul este destinat vânătărilor și are o colecție valoroasă de trofee, medaliat în țară și peste hotare. Participarea la majoritatea expozițiilor internaționale de trofee cinegetice, fie ele coarne, cranii, păsări, urși, capre negre sau blănuri, numărul mare de medalii și recunoașterea statutului de record național confirmă valoarea deosebită a patrimoniului faunistic al țării.

Schitul Lespezi

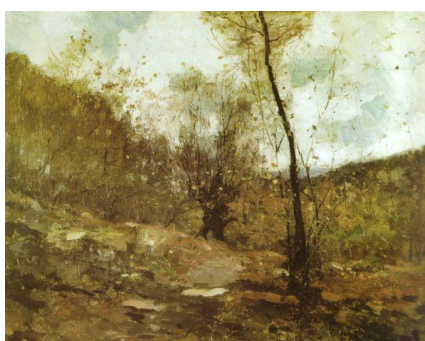
Schitul Lespezi a fost ctitorit în 1661, de către Pârvul Drăghici și Serban Cantacuzino. Lucrările de ridicare s-au terminat în 1685, iar de atunci până în 1695, locașul a fost pictat de Parvu Mutu Zugravul, cel mai mare pictor de biserici din secolul al șaptesprezecelea. Aceasta a fost prima lui biserică pictată. Edificiul este o îmbinare a stilului bizantin cu cel sârbesc, având formă de treflă, cu o turlă, este lung de 13,5 m și lat de 5 m în exterior. Începute la 1661, lucrările de construcție au fost terminate abia în anul 1675, de către fiul vel spătarului Drăghici Cantacuzino. Zidurile groase de 1 m au fost construite din piatră și cărămidă prinse în mortar.

Actuala catapeteasmă datează din anul 1911 și este a treia pe care biserica a avut-o. Până la reformele lui Alexandu Ioan Cuza din 1863, privind secularizarea averilor mănăstirești, aici a fost un schit de călugări. Începând de atunci, ctitoria a devenit biserică parohială.

Arhitectura surprinde trecerea de la stilul bizantin vechi – lipsa pridvorului precum și a aradelor laterale interioare de la naos - la stilul nou reprezentat aici de arcele din pronaos sprijinite pe console puțin proeminente.

La Schit se ajunge traversând râul Prahova în cartierul Podul lui Neag După ce ajungeți pe malul drept al Prahovei, la prima răscruce ieșiți în cale, urmați, la stânga, un drum forestier pietruit.

Putem să amintim și faptul că pe aceste meleaguri a pictat Nicolae Grigorescu celebrul său „Peisaj de la Posada”.

*Cu toții suntem legați sufletește de localitatea în care ne-am născut și am copilărit.
Dacă vreți să ne vorbiți despre localitatea voastră, trimiteți-ne un articol și-l vom publica.*

Dacă îți pasă...

Învață să dăruiești

Ia un surâs și oferă-l cui nu l-a avut niciodată
Ia o rază de soare și fă-o să zboare acolo unde domnește noaptea
Descoperă un izvor și udă pe cine trăiește în noroi.
Ia curajul și pune-l în inima cui nu știe să lupte
Descoperă viața și povestește-o cui nu știe să o înțeleagă.
Ia speranța și trăiește în lumină
Ia bunătatea și dăruiește-o cui știe să dăruiască
Descoperă dragostea și fă-o cunoscută în LUME.
(autor necunoscut)

Undeva în județul Prahova, în apropiere de Vălenii de Munte, între Valea Plopului și Valea Screzii, într-un peisaj ce păstrează încă destul de mult din acel spațiu mioritic despre care vorbesc oamenii de cultură ai acestui neam, se află, ferit de pericolul civilizației, așezământul de binefacere de la Valea Plopului ridicat de Părintele Nicolae Tănase, el însuși tată a 6 copii, ajutat de oameni cu suflet și credință în Dumnezeu, unde oferă adăpost și îngrijire la peste 300 de copii rezultați fie în urma renunțării la avort și lăsați spre îngrijire aici, în condiții de confidențialitate deplină, fie copii din familii cu mari probleme sociale aduși de mame pentru o perioadă temporară, copii abandonați în spitale cu deficiențe în curs de recuperare, copii ai străzii, tineri alungați din orfelinate după ce au împlinit 18 ani, gravide sau mame alungate de familiile lor și ocrotite până la rezolvarea situației personale, copii rezultați din viol și chiar bătrâni lăsați la poarta complexului de copii sau nepoții acestora care decid, în urma unei gândiri bolnave și inumane că, deoarece sunt bătrâni și bolnavi, deci nu mai au putere să-i ajute, aceștia sunt pentru ei o povară mult prea mare.

Pentru drepturile celor abandonați, pentru drepturile copiilor nenăscuți, părintele Nicolae Tănase a înființat Asociația „Pro Vita”, o asociație ortodoxă de binefacere, organizație neguvernamentală și non-profit cu sediul în Vălenii de Munte, județul Prahova, ce cuprinde asociați, angajați permanent și voluntari de diferite profesii – ingineri, arhitecți, preoți, profesori, tărani, artiști, studenți, funcționari, medici. Activitatea acestora se desfășoară în satele Valea Plopului și Valea Screzii, comuna Posești, județul Prahova.

Asociația are programe de asistență socială pentru copiii orfani sau abandonați și mame tinere singure, oferindu-le locuință în casele asociației sau în familii din cele două sate, se ocupă de reintegrarea socială a copiilor străzii și a celor abandonați în spitale și de recuperarea fizică și psihică a acestora, de integrarea în comunitate a tinerilor peste 18 ani nevoiți să părăsească orfelinatele, acordându-le sprijin pentru învățarea unei meserii. De asemenea, are în vedere protecția tinerelor mame respinse de familie, prin susținere pre și post-natală, acestea având astfel șansa de a evita traumele avortului.

La Valea Screzii, Părintele Nicolae a construit un așezământ care, pe lângă locuință, cuprinde un dispensar medical și o biserică, o brutărie. Complexul ridicat la Valea Plopului, exclusiv din donații oferite de oameni cu posibilități materiale și dragoste de semeni, include, de asemenea, o bibliotecă, o mică bisericuță, o brutărie, o tipografie, o sală pentru întâlniri și case de locuit pentru cei aflați aici – un mini-orășel cu parc de joacă ce încearcă să îndulcească nu numai ziua de azi, ci și pe cea de mâine, dar mai ales încearcă să lase în urmă lacrimile și suferințele de „ieri”.

Famiile din sat, deși în majoritatea lor sunt nevoiașe, au o mare contribuție în activitățile asociației. Multe femei din sat au grijă de copii, iar bărbații ajută și ei cum pot: la tăiatul lemnului, la cosit, la reparații. Vara aici sunt organizate tabere studențești, iar aceștia muncesc cot la cot cu angajații și cu ceilalți voluntari.

Veniturile regulate sunt asigurate de vânzarea de obiecte religioase – icoane, cruci de lemn pictate, fabricate în atelier – și de unii donatori constanți, care-și oferă contribuția după posibilitățile lor. Celelalte venituri sunt neregulate, provenind din ajutoare colectate de Părintele Nicolae Tănase și de cei care se oferă să-l ajute.

Asociația are câteva terenuri date de primărie, câteva case țărănești în proprietate sau cu chirie, mobilă, echipament de bucătărie, sanitare, etc., ce provin din donații sau sunt cumpărate de ei, un atelier și material de sculptură pentru fabricarea de obiecte religioase, două cuptoare de pâine, câteva animale domestice.

Părintele Nicolae are, de asemenea, în grijă și două mici tipografii. Una dintre ele editează scrieri despre Ortodoxie, pentru profitul parohiei de la Valea Plopului, cealaltă editează lucrări împotriva avorturilor și în favoarea vieții, pentru profitul asociației „Pro Vita”. Părintele a participat și la emisiuni pe aceasta temă de la televiziuni din România și din străinătate. (sursa –internet)

Și pentru că ne pasă, pentru că vrem ca elevii noștri să prețuiască pe cei de lângă ei și să-și dea seama ce înseamnă o familie unită, ce înseamnă să ai părinți, bunici sau frați, dar mai ales pentru că elevii noștri trebuie învățați să dăruiască celor care sunt în suferință , am fost și noi la Valea Plopului să-i ajutăm și să le facem o bucurie celor de aici.

Din privirile calde ale acestor micuți, din modul cum știu să se comporte, să se joace, ne-am dat seama că Părintele Nicolae Tănase nu le-a oferit numai un acoperiș, părintele s-a îngrijit cu răbdare și dragoste și de sufletele acestor îngeri cu aripile frânte mult prea devreme, el le-a readus speranța, le-a sădit în inimi credința și nădejdea că Bunul Dumnezeu nu i-a uitat, că nu sunt singuri.

Când deschideam ușile camerelor, copiii de aici ne primeau zâmbind, nerăbdători să vorbească cu noi despre rezultatele lor școlare, despre pasiunile și visele lor.

În camere curate, pregătite de sărbătoare, la cei mai mari se aflau așezate în ordine uniforme școlare, manuale, caiete, cărți de lectură, dar și jucării primite în dar de la cei care îi vizitează și încearcă, fiecare după puterile lor, să le aline singurătatea.

Camerele celor mici, mai spațioase, le asigură acestora locul de joacă pentru zilele ploioase sau friguroase, când nu pot ieși în părculețul amenajat în curtea complexului. Aici ei sunt lăsați în grija celor mai mari, a personalului sau a voluntarilor din sat, care dau o mână de ajutor angajaților.

În timp ce elevii noștri de liceu discută cu copiii mai mari, cei de clasa I sunt asaltați de micuții care îi prind de mânuțe și le arată jucăriile invitându-i să se joace cu ei. Se bucură de orice mângâiere, de orice chip care le zâmbește, de orice mână întinsă care nu lovește, ci mângâie. Au învățat să fie buni și dăruiesc, la rândul lor, din lumina cu care au fost hărăziți și care le-a fost refuzată tocmai de cei care le-au dat viață. Au venit pe lume ca un dar de la Dumnezeu! Ei, acești copii găsiți la colț de stradă sau abandonați în vreun spital deja supraaglomerat, ar trebui să reprezinte viața, lumina, împlinirea, pentru orice om creat „după chipul și asemănarea lui Dumnezeu”!

Și totuși, nu este așa... În acest început de secol și mileniu, când diplomații și politicienii țin discursuri în săli de conferințe cu candelabre a căror lumină încearcă să suplinească, probabil, lumina interioară a celor prezenți, cu draperii cărora le-ar sta mult mai bine pe trupurile înghețate ale celor ce nu au un acoperiș deasupra capului, când numai dobânzile banilor pe care o mână de oameni îi țin în bănci și tot ar ajunge pentru a schimba viața multora dintre cei nevoiași..., cei mai mulți se rezumă la promisiuni și zâmbete de complezență... vorbe goale, care nu mai păcălesc pe nimeni! Tocmai de aceea, ceea ce a făcut și face Părintele Tănase trebuie să fie cunoscut și apreciat cum se cuvine.

Și, pentru a vă convinge singuri, vă invităm pe toți să-i vizitați pe acești micuți, aici, la Valea Plopului, unde, la sfârșitul anului trecut au fost greu încercați de un incendiu care le-a distrus, printre altele, magazia de alimente!

Itinerar pentru a merge la Valea Plopului:

Valea Plopului și Valea Screzii (7 km)
București Nord - Ploiești Sud (60 km - E60)
Vălenii de Munte (30 km - 1A)
Nucșoara de Jos (13 km) - la dreapta

Adrese:

Asociația „Pro Vita - pentru copiii născuți și nenăscuți”
strada Nicolae Iorga, nr. 72

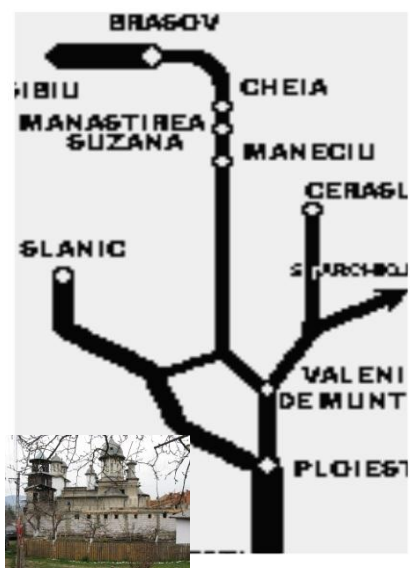
bl. C1, ap. 8

Vălenii de Munte, județul Prahova, România

Preot Nicolae Tănase

Parohia Valea Plopului

Comuna Posești, Județul Prahova, cod 2124
România

Dacă-ți plac poveștile.....

MOȘ ONU

Îl chema Anton. Anton Anca. Se supăraseră mereu că are nume de fată, dar se învățase cu el și gata. Bună-sa era de undeva de peste Prut. Trecuse râul în vreme de restriște cu toți ai ei și rămăsese-n România. Aici își găsise dragostea și se înrădăcinase. Bărbatul îi fusese învățător. Multe din poveștile pe care le spunea la rându-i Moș Onu – căci așa-l numeau copiii – le știa de la el și multe nu erau povești, erau întâmplări trăite ce se pierdeau în negura vremii.

Avea-n curte un nuc pe care-l plantase când era un țănc bălai și care îmbătrânise odată cu el! Nu mai putea mânca din rodul pomului, dar dădea în fiecare toamnă puilor de om ce veneau la dânsul și-l rugau „să le lumineze mințile” – asta pentru că fiecare poveste a bătrânului avea în ea un înțeles tainic. Le povestea bătrânul despre luptele lui Ștefan cel Mare, despre cântecele lui Ciprian Porumbescu, despre Masa Tăcerii, unde poposește din când în când Mântuitorul, alături de cei doisprezece Apostoli, despre bădița Mihai și prietenul său cel cu „pupăza” și „scăldatul”...

– Nea Onule, ți-s mustățile albe precum promoroaca! Și te tot gârbovești ...

– Car anii-n spate, măi băiete... și-s mulți și grei. Mă plec spre pământ, că de-acolo vin și tot acolo m-oi întoarce...

– Iar ai visat urât, taică...

– N-am visat urât, țăncule, da-i legea firii și omu-i trecător ca frunza.

Rămâneți voi să duceți poveștile mai departe...

– Și lumina, moșule...

– Lumina ți-o dau cărțile...și piatra, și cântul viorii, și iubirea de semeni și neam!

Scrie o compunere despre „lumina” de care vorbește bătrânul, trimite-o pe una dintre adresele de e-mail și o vom publica în numărul viitor.

Dacă vrei să colorezi...

Dacă vă plac lecțiile interactive...

EDITURA EDU

Cadrele didactice de la clasele I-IV din școala noastră colaborează de câțiva ani cu cei de la Editura EDU. Este o colaborare frumoasă ce se materializează din ce în ce mai mult în rezultatele bune și foarte bune ale elevilor noștri.

Editura EDU se declară, pe bună dreptate, „prietenul elevilor din România”, învățarea cu ajutorul pachetelor educaționale Edu (carte și CD) fiind o activitate plăcută și distractivă. Editura reușește astfel să transforme calculatorul, atât de iubit de elevi - și totuși atât de nociv - într-o fereastră spre lumea fascinantă a științei, a cunoașterii.

În lumina metodelor interactive lecțiile, animațiile, aplicațiile și joculețele educative duc elevul în „aventura cunoașterii”, pentru a-i umple mintea și sufletul de bucuria descoperirii.

Acum copilul este personajul principal ce rezolvă situațiile problemă, iar la final primește un calificativ sau chiar o diplomă pe care o poate completa cu numele lui.

Testele de verificare, planșele didactice, poveștile audio sau animate îi încântă deopotrivă pe cei mici, dar și pe învățătorii care găsesc în CD-urile Edu un material auxiliar ce-i ajută să realizeze lecții, pe cât de atractive, pe atât de bogate în informații și aplicații utile, ce vin în sprijinul realizării obiectivelor curriculare.

Există pachete educaționale pentru toate clasele primare, începând de la „Magia cifrelor” sau „Edu Abecedar” și până la materiale utile orelor de istorie sau geografie.

Veți găsi informații utile pe site-ul editurii!

Să mă prezint

Dragii mei prieteni, mă numesc Radu!

Nu știu dacă voi vă mai amintiți prima zi de școală, dar eu mă gândesc mereu cu plăcere.

Abia așteptam să o cunosc pe Doamna Învățătoare, mi-a plăcut din prima clipă!

Imi place să merg la școală, dar

ca voi toți, imi place să mă și joc. Folosesc calculatorul de când eram la grădiniță, dar cu măsură.

Hobby-ul meu, rămân totuși, artele marțiale, moștenesc de la tata, care este sensei. Am participat la multe concursuri la care am câștigat medalii.

Vă recomand și vouă să practicați acest sport, este deosebit!

Să mă prezint...

Pentru cei ce nu mă cunoașteți, eu sunt Ingrid! Sunt cel mai frumos dar pe care Dumnezeu l-a făcut mamei mele, de 8 Martie, cu nouă ani în urmă!

Vă întrebați ce face un copil de vârsta mea în timpul liber? O să vă spun ce fac eu!

Îmi place să fac sport, așa că mă duc la karate și la dans. Vara fac înot, iar iarna fac ski. Merg și cu rolele sau cu bicicleta. Îmi place să merg în drumeții pentru că iubesc

natura.

Învăț foarte bine. Școala îmi ocupă destul de mult timp. Merg la concursuri școlare, fac pictură, citesc și scriu.

Să nu credeți că nu am timp și pentru prietenii mei: pisicuța mea, câinele meu și păpușile mele.

Cam asta face un copil de vârsta mea! Voi ce faceți? Cum vă petreceți timpul?

Bună,

Sunt Denisa Trandafir, am 8 ani și sunt elevă în clasa a II-a A.

Sunt năzdrăvana casei! Toți mă iubesc și mă răsfăț! Asta nu înseamnă că nu învăț foarte bine. Îmi place însă foarte mult să mă joc cu pisicuța mea Dasy, care este o răsfățată și o mofturoasă, dar pe care o iubesc foarte mult.

Îmi place să lucrez la matematică și să pictez.

Când mă plictisesc, mă duc la mama mea, care lucrează la un magazin în centrul orașului. Acolo mă așteaptă întotdeauna surprize plăcute.

Să mă prezint...

Mă numesc Clinci Rareș Mihail, am 8 ani și sunt elev în clasa a II-a A. Sunt un băiețel drăgălaș și foarte energic.

Îmi place mult matematica și să citesc multe basme și, mai ales, îmi place să învăț, pentru că doar așa pot afla și pricepe multe lucruri. De aceea m-am înscris la foarte multe concursuri pentru a-

mi testa cunoștințele.

Culoarea mea preferată este verdele. Deoarece am o imaginație bogată, îmi place mult să modelez diferite figurine din plastilină. Cu toată imaginația mea, nu sunt deloc bun la pictură, dar îmi place să schițez cu creionul eroii imaginației mele. Desenele mele arată ca un film în alb și negru. Cred totuși că este o chestiune de exercițiu. Pentru că simt că toți colegii mă necăjesc și mă fac trist, prefer să mă joc mai mult cu prietenii mei imaginari. Mă uit la multe filme de desene animate și datorită lor am reușit să îmi înfrunt temerile.

Cu toate acestea, sunt un copil sensibil, îmi iubesc părinții și pe toți semenii mei, dar mai ales iubesc animalele. Îmi doresc mult ca atunci când voi fi mare să-i pot ajuta pe toți cei pe care îi iubesc, dar și pe toți ceilalți care au nevoie de ajutorul meu.

SĂ NE PĂSTRĂM SĂNĂTATEA

ACTIVITĂȚI „ȘCOALA ALTFEL”

Activitatea „Să ne păstrăm sănătatea”, realizată de elevii clasei a II-a A, face parte dintr-un proiect amplu, „Sănătatea noastră, sănătatea Planetei”, ce va fi continuat în clasa a III-a, în cadrul orelor de opțional, cu titlul „Mai mult verde, mai mult albastru!” și finalizat prin excursii tematice în clasa a IV-a.

Acest proiect are ca scop atât înțelegerea necesității unui mod de viață sănătos în vederea dezvoltării fizice și psihice normale, cât și conștientizarea problemelor actuale ale mediului, generate de activitatea umană și necesitatea de a forma la elevi o motivație solidă pentru protecția naturii, convingeri și comportamente ecologice adecvate.

La începutul activității elevii au recitat poezii; astfel, personajele lor preferate din basme, povești sau desene animate le-au reamintit celor mici câteva reguli de igienă care, pentru a crește sănătos, trebuie neapărat cunoscute și respectate. De asemenea, aceleași personaje îndrăgite, de această dată... nu prea cumiți, au încercat să-i ajute pe cei mici să învețe din greșelile lor și să evite micile necazuri cauzate de un comportament incorect.

Astfel, Scufița Roșie și bunicuța au învățat karate, iar lupul le privește „înmărmurit” deoarece „Cu așa sportive,/ Nu e de glumit!”, zmeul din poveste, „cât e el de zmeu”, mai întâi spală merele „de aur” și abia apoi le mănâncă, Woody, ciocănitorea cea poznașă, care „Trebuie să cânte/ Azi la operetă”, a mâncat prea multă înghețată și a răgușit, iar Motanul Încălțat, de când face sport, „a mărit spaima” printre șoricei.

Apoi s-au recitat poezii despre fructe și legume sau despre obiecte de igienă personală, conținutul de idei al acestor poezii fiind valorificat cu întreaga clasă.

Pe grupe, copiii au răspuns la ghicitori și au completat fișe care au fost apoi evaluate.

Pe măsură ce răspundeau, doamna Vîlcea Iustina, reprezentant AVON, le-a oferit elevilor cadouri de la AVON: șampoane și geluri de duș pentru copii, apoi baloane diferite colorate. În timp ce copiii au avut ca muncă independentă să coloreze individual o fișă cu „fructe vesele”, mamele prezente la activitate le-au pregătit acestora o salată de fructe.

„Altfel” decât orele de fiecare zi, fără notițele obișnuite și poate... teama calificativelor, deși urmăriți de privirile mămicilor, copiii au răspuns cu interes cerințelor, au recitat, au lucrat în echipe, au fost protagoniștii unor jocuri de rol, au colorat, fiind recompensați pe măsură!

Primăvara, un anotimp al bucuriei!

În anul școlar 2011-2012 Grupul Școlar „Simion Stoilnicu” din orașul Comarnic a inițiat Proiectul educațional județean „Primăvara, anotimp al bucuriei!”, proiect adresat elevilor din clasele I-IV din județul Prahova și elevilor cu CES din școlile speciale sau integrați în școlile de masă și realizat în parteneriat cu ISJ Prahova, CCD Prahova, Clubul copiilor „Martha Bibescu” - Comarnic și Primăria orașului Comarnic.

Proiectul a cuprins în prima fază un concurs de creație literară și pictură, *Un gând pentru natura-n sărbătoare*, pentru elevii din școlile de masă și un concurs de colaje (pentru copiii cu CES), iar în faza a doua un concurs de colaje sub titlul *Fantezii pascale*.

Primăvara este un anotimp al bucuriei, când natura se trezește la viață: verdele crud al ierbii câștigă lupta cu gerul iernii, pribegia păsărilor ia sfârșit, mugurii abia iviți sunt mângâiați de razele blânde ale soarelui.

Este, dacă vreți, vremea copilăriei, a renașterii, pentru întreaga fire. Acum bat și pentru noi, oamenii, clopotele Învierii și, cu lumânări aprinse, o celebrăm cum se cuvine, cu chipuri smerite și suflete curate, cu gândul la cei de lângă noi.

E timpul ca, poate mai mult decât oricând, cei mici să știe că toate elementele naturii au un rost în lume - fie că sunt copaci bătrâni și noduroși, treziți pentru a nu știu câta oară din vise cu feți-frumoși și zâne, pomi tineri gătiți pentru prima dată cu măștișoare de flori albe, păsări, fluturi sau găze speriate de greutatea boabelor de rouă - toate ne bucură privirea și auzul, ne aduc aminte că trăim într-o lume minunată ale cărei legi nescrise trebuie însă respectate, pentru ca ea să poată să ne dăruiască, an de an, bucurie!

Atât de generoasa primăvară a dat posibilitatea celor de la catedră să realizeze activități încărcate de sens și emoție, primite cum se cuvine de cei mici, aflați și ei în primăvara vieții.

Prin acest proiect am încercat să venim în sprijinul colegilor noștri propunându-le activități interesante ce au putut fi înscrise printre cele pe care aceștia le-au realizat în săptămâna „Școala altfel”, aflată înaintea Sărbătorilor de Paște.

Prezentăm cititorilor noștri o parte dintre lucrările premiate la acest proiect mulțumind pe această cale ***tuturor participanților , elevi și cadre didactice.***

Matei Sabin cls. IV, Șc. Drăgăneasa,
coord. Miroiu Florin

Călin David cls. a IV-a C, Șc. Strejnicu,
coord. Polifrone Violeta

Apostoiu Patricia cls. a II-a, Lic. Teoretic
„Filipeștii de Pădure”, coord. Nuță Constanța

Tudor Delia cls. a II-a D Șc., „G. E.
Palade”, Ploiești, coord. Stan Paula

Pîrvu Daria, cls. a III-a C, SAM
„Gh. Pănculescu”, Vălenii de Munte,
coord. Fătu Sevasta

Manole Silviu Georgian cls. a II-a Șc.
„Șerban Vodă”, Slănic, coord. Bădulescu
Constanța

Constantinescu Ana cls. a III-a B, Șc.
„Nestor Urechia”, Bușteni, coord. Borlan
Maria Adela

Liță Alexandru cls. a III-a, Șc., „Cezar
Petrescu”, Bușteni, coord. Brie Gabriela

Moldoveanu Daria, cls. a II-a B, Șc.
„B. P. Hasdeu”, Câmpina, coord.
Săbăneanu Adina

Roșca Paula, cls. a III-a, Șc. Gimnazială
nr. 2, Comarnic, coord. Făcăleț Daniela

Niță Andrei Daniel cls. a III-a, Șc. Teișani, coord. Vijoghe Virginica

Polifrone Bianca cls. a III-a Șc Strejnicu, coord. Antonie Mihai

Dragomir Maria Gabriela cls. a IV-a, Șc. Mărginenii de Jos, coord. Vîlculescu Florina

Bacheș Octavian cls. I, Șc. Teișani, coord. Cioc Dumitrița Mihaela

Țuțu Cătălin cls. a IV-a, CȘS Breaza, coord. Dîrlău Iuliana

Purcaru Raluca cls. a VII-a, CȘS Breaza, coord. Cheșcă Adelina Cristina

Vișa Claudiu cls. a IV-a, CȘS Breaza, coord. Șerbulea Anca

Icătoiu Alexandra cls. a III-a, SAM „Ing. Gh. Pănculescu”, Vălenii de Munte, coord. Făru Sevasta

EXCURSIE LA BUCUREȘTI

Următorul obiectiv, *Grădina Botanică*:

....o plimbare cu vaporezul în Herăstrău:

...la Muzeul Satului:

...la Muzeul Satului:

REDACTIA

Profesor învățământ primar: Ioana Vișan

Profesor Lb. Română: Gabriela Vișean

Profesor Informatică: Elena Peticilă

Dacă doriți să publicați în revista noastră vă rugăm
să ne contactați la următoarele adrese de e-mail:

ivisan@ymail.com

"Intregul scop al educatiei este
sa transforme
oglinzile in ferestre."

